

عنوان مقاله:

مزایا و معایب یادگیری تلفیقی برای یادگیرندگان ابتدایی

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی، فقه و حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سیده مهسا موسویان - کارشناس ارشد نانو فیزیک دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران آموزگار ابتدایی اداره آموزش و پرورش شهرستان مهران

خلاصه مقاله:

یادگیری تلفیقی یک رویکرد آموزشی است که ترکیبی از یادگیری حضوری و یادگیری آنلاین است. این رویکرد در سال های اخیر به دلیل مزایای متعددی که برای یادگیرندگان و معلمان دارد، به سرعت در حال گسترش است. یادگیری تلفیقی برای یادگیرندگان ابتدایی نیز مزایا و معایبی دارد. در این مقاله، به بررسی این مزایا و معایب پرداخته خواهد شد. یادگیری تلفیقی می تواند فرصت های یادگیری جدیدی را برای یادگیرندگان ابتدایی فراهم کند. این فرصت ها شامل دسترسی به منابع آموزشی بیشتر، یادگیری در زمان و مکان دلخواه، و مشارکت فعال در فرآیند یادگیری می شوند. با این حال، یادگیری تلفیقی چالش هایی نیز برای یادگیرندگان ابتدایی ایجاد می کند. این چالش ها شامل نیاز به مهارت های فناوری، مدیریت زمان، و یادگیری خودگردان می شوند. یادگیری تلفیقی به یادگیرندگان ابتدایی امکان دسترسی به منابع آموزشی بیشتری را می دهد. این منابع شامل کتاب های الکترونیکی، فیلم های آموزشی، و برنامه های کاربردی آموزشی هستند. یادگیری تلفیقی به یادگیرندگان ابتدایی امکان یادگیری در زمان و مکان دلخواه را می دهد. این امر به ویژه برای یادگیرندگانی که از نظر زمان یا مکان محدودیت دارند، مفید است. یادگیری تلفیقی نیاز به مهارت های فناوری در یادگیرندگان ابتدایی دارد. این مهارت ها شامل توانایی استفاده از رایانه، برنامه های کاربردی آموزشی، و اینترنت هستند. تصمیم گیری در مورد اینکه آیا یادگیری تلفیقی برای یادگیرندگان ابتدایی مناسب است یا خیر، به عوامل مختلفی بستگی دارد. این عوامل شامل نیازها و توانایی های یادگیرندگان، اهداف آموزشی، و منابع موجود هستند.

کلمات کلیدی:

یادگیری تلفیقی، آموزش تئوری، آموزش عملی، آموزگار، دانش آموز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1873662>

